

Darwin-játszma

Részlet Mészöly Ágnes legújabb könyvéből

„Érzéseim? Azok nincsenek.”

1.

Ősz (eleje)

– Nos, ez egy modellértékű felelet volt! – mosolyodott el a Bárónő. Bűbajosan.

Szegény Pat már azt hitte, hogy megúsza, egyszerűen sosem volt képes igazán rosszat elképzelni senkiről. [...]

– Nagyjából mindent elmondtál, amit a könyvről tudni illik. Látszik, hogy tényleg elolvastad... mert elolvastad, ugye? –

kérdezte még bűbajosabban a Bárónő.

Erre mindenkinek elkezdett vijjogni a fejében a sziréna, persze Paton kívül. Ő csak bólintott mosolyogva, hogy „aha”, és indult a helyére.

– Várj, még egy kérdés! – állította meg a tanárnő. – Valójában... tetszett neked Janne Teller regénye?

– Tetszett, igen... nagyjából – válaszolta Pat,

és tétován megállt félúton a padok meg a tanári asztal között.

– És mondd csak, miért tetszett? Mi a te saját véleményed róla? Mi volt a kedvenc jeleneted? – folytatta a Bárónő a kínzást. Pat meg csak álldogált a nagy bűdös semmiben, egyik lábáról a másikra, és húzta a pulóverét.

– Megértem, hogy nehéz egy ilyen műből kedvenc jelenetet felidézni – mosolyodott el a tanárnő azon a bizonyos

módon, amiről már mindenki tudta, hogy nem jöhet utána semmi jó. – Akkor, kérlek, oszd meg velünk, melyik részét utáltad a legjobban. Mi volt az, ami felkavart? Melyik szereplőt sajnáltad a leginkább?

Pat lehajtotta a fejét, és a füle tövéig pirult. Mondjuk, ha egy kicsivel jobban tud improvizálni, simán kitalálhatott volna valamit, de ő soha nem volt jó ilyen helyzetekben. A Bárónő pedig kényelmesen felállt az asztal mögül, megkerülte, felült a tetejére, és ráerősen lóbálni kezdte túsarkúba erőszakolt, híresen formás lábát.

Másfél perc kínos csend után végre

megszólt. A Bárónő. Pat csak állt ott félúton, lefagyva.

– Patrícia, teljesen nyilvánvaló számomra, hogy nem olvastad el a kötelező olvasmányt. Annak ellenére, hogy júniusban több mint három órát áldoztam fel azért, hogy veletek együtt olyan műveket keressünk, melyek méltán tartanak igényt az érdeklődésekre. Eszem ágában

sem volt feladni az Antigonét vagy az Odüsszeiát. Annak ellenére, hogy tartanom kellene magam a tantárgyi előírásokhoz. Mert azok – mint a barátnőd megfogalmazta volt – ókori kövületek.

Éreztem, hogy Zsófi megpróbál kiterjedés nélküli mértani ponttá zsugorodni mellettem. Az egész osztály tudta: ha a Bárónőt valaki felbosszantja, jó esetben is egy ötperces, barokk körmondatokban fogalmazott megalázás következik,

Fotó: Dóka Péter

amiben még említés szintjén sem akart senki részt venni. Néhány lány persze csillogó szemmel várta a tanárnő szavait – leginkább azok, akik (ronda, térszességű tehenek lévén) minden apróságtól, amivel Patot bántani lehetett, gyakorlatilag elájultak a gyönyörtől. De a legtöbben szánakozva néztük a csajt. Vagy a térdünket. Vagy a padunkra írt-rajzolt művészi alkotásokat...

– Patrícia, két hónapod lett volna erre az alig százharminc oldalas könyvre. Két éve ismertek, pontosan tudjátok, mire vagyok kíváncsi egy-egy művel kapcsolatban, biztosan nem arra, hogy egy nappal a felelés előtt mit tudtok kiguglizni róla. Hanem. Szeretném. Ha önállóan. Gondolkodnátok.

Mészöly Ágnes

Darwin-játszma

Móra Könyvkiadó

Mészöly Ágnes

Darwin-játszma

336 oldal, 2199 Ft, Móra Könyvkiadó

www.mora.hu

Megjelenik: **novemberben!**